

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštne organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 24 dinarjev na leto. Naročnina se plačuje naprej. — Oglasi po dogovoru.

Rokopise na uredništvo „Poštnega glasnika“ v Ljubljani. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista. — Rokopisi se ne vračajo.

Letnik VI.

V Ljubljani, dne 15. januarja 1926.

2. številka.

Redni občni zbor

„Osrednjega društva nižjih poštne in brz. uslužbencev za Slovenijo“

bo v nedeljo, dne 7. februarja 1926 ob 14. uri v Ljubljani, v salonu gostilne pri „Levu“.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika.
2. Poročilo preglednikov.
3. Volitev predsednika, tajnika, blagajnika in odbora.
4. Predlogi in vprašanja.

Odbor.

Redni občni zbor

Gospodarske zadruge poštne nameštencev r. z. z o. z. v Ljubljani

se bo vršil

v soboto, dne 6. februarja 1926 ob 19. uri v registraturi poštne direkcije v Ljubljani, soba št. 39, pod naslednjim dnevnim redom:

1. Poročilo načelnika.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Poročilo o uradni reviziji zadruge.
4. Sklepanje o podelitvi absolutorija.
5. Izprememba pravil.
6. Volitev načelnika.
7. Volitev nadzorstva.
8. Slučajnosti.

Če ob napovedanem času občni zbor ne bo sklepčen, se bo vršil istotam pol ure kasneje ne glede na število navzočih zadrugarjev.

NAČELSTVO.

Občni zbor

„Osrednjega društva nižjih poštne in brz. uslužbencev za Slovenijo“, podruž. Celje,

bo v nedeljo, dne 24. januarja 1926 ob 14. uri v Celju, v posebni sobi gostilne „Jelen“ na Kralja Petra cesti.

Dnevni red:

Poročilo predsednika, tajnika, blagajnika in pregledovalcev računov.

Volitev novega odbora.

Slučajnosti.

Odbor.

Joja:

Napredovanja po statusu ljubljanske direkcije.

Organizacija poštne, brzojavne in telefonske uslužbenosti, kakor tudi naš list, je že ponovno protestirala pri direkciji, kakor tudi pri ministrstvu, proti načinu uvrstitve poštne uslužbenosti ljubljanske direkcije v njenem statusu. Direkcija je zagovarjala svoj status s tem, češ da so uvrščeni uradniki po stanju izpred 1. septembra 1923, torej po činu, plači in položaju, ki so ga imeli posamezni uradniki pred prevedbo na novi zakon. Pri tem da se upošteva mišljenje Centralne komisije, kakor tudi to, ali je bil preveden uradnik l. 1921 ozir. 1922 samo po prvi ali tudi po drugi uredbi. Ministrstvo se je pa izreklo kot neinteresirano na tem, kakšen stalež vodi ljubljanska direkcija, češ da je stvar ministrstva, urediti stalež, to je vrstni čin vseh uradnikov poštne uprave, in da je stalež oseba, ki ga je izdala ljubljanska direkcija, čisto zasebna knjiga, ne pa službena izdaja, katero bi bilo odobrilo ministrstvo.

Ne eno ne drugo pa nam v praksi nič ne pomaga. Kajti, ali je stalež privatna ali službena izdaja, ali je izdala to knjigo državna oblast kot taka, ali pa jo je sestavil in prodaja to knjigo samo kak uslužbenec te oblasti, je v praksi vseeno: Fakt je namreč, da se naša službena oblast, to je direkcija pošte in telegrafa v Ljubljani, opira v svojem službenem poslovanju izključno samo na to knjigo, katere pogrešno sestavo smo dokazali že v »Poštnem glasniku« št. 19 od 1. oktobra 1925. Dokler smo gledali svoja ali drugih imena samo v knjigi, nas še ni toliko motilo to, da si nismo mogli raztolmačiti, kako je ta status uvrščen: po službenih letih ne, po šolski izobrazbi ne, po prejšnjem činu ne, po starosti ne, po abecedi ne, vrag vedi, po čem je sestavljen. Zato se pri prelistavanju staleža dostikrat čudim in ne doumeš, zakaj

je ta pred onim, zakaj je oni za dve, tri, pet postavk, ja za celo stran, pred tem.

Kakor sem že rekel, temu smo se pač čudili, tega naši možgani niso zapopadli, vendar nas to ni posebno bolelo, dokler so bila ta imena samo na papirju. Toda zdaj se je izkazala ta metoda v praksi, zdaj nas je živa resnica zarezala v meso, in to pri zadnjem imenovanju v višje položajne skupine. Direkcija je predlagala 44 uradnikov v 2. skupino in 51 uradnikov v 3. skupino. Ministrstvo pa je črtalo v 2. skupini 6 uradnikov, v 1. skupini pa 10 uradnikov, in sicer je črtalo zadnjih šest oziroma deset uradnikov iz predloga. Ker se drži, kakor že omenjeno, direkcija tistega vrstnega reda, kakršen je objavljen v knjigi »Stalež osebja direkcije pošte in telegrafa v Ljubljani«, niso odpadli najmanj potrebni, najmanj zaslužni in najmanj upravičeni, nego oni, ki so po tistem čudnem, naši pameti nedoumljivem redu uvrščeni v tisti knjižici bolj zadaj.

Tako se je zgodilo, da je izpadel iz 2. skupine zaslužni in marljiv uradnik s skoraj 23 službenimi leti, dočim je napredovalo 29 njegovih tovarišev z manj službenimi leti, ki pa so vpisani v stalež pred njim. Tako se je zgodilo, da je izpadel iz 3. skupine uradnik, ki ima pogoje že za 2. skupino in ki ima tri z odliko dovršene strokovne izpite, dočim so napredovali njegovi tovariši iz tečaja, y katerega so prišli kot začetniki, on pa kot poštne uradnik z 9 službenimi leti. Toda — z respektom — to so maturanti, varovanci naše direkcije. Povedati je treba enkrat odkrito in naravnost: naša direkcija višje ceni nesposobnega, nevostnega, slabo kvalificiranega uradnika z maturo, kakor pa sposobnega, vestnega in odlično kvalificiranega uradnika brez mature. Vsak, še tako slab in nesposoben maturant, napreduje točno po sedmih letih v 3. skupino in po 12 letih v 2. skupino, dočim zaostane za njimi marsikak uradnik-nematurant, ki ima še enkrat toliko službenih let in ki se lahko vsak čas meri z marsikaterim maturantom po službeni spo-

sobnosti. Toda ne sposobnost, ne vestnost, ne kvalifikacija, nego suhoparno šolsko izpričevalo je merilo za našo direkcijo, zato živel ambicija, živel marljivost, živel dobrobit poštne stroke!

Moram poudariti, da ni to praksa državne poštne uprave, nego praksa ljubljanske poštne direkcije. Kajti v ostalih direkcijah ni tega; deloma se pozna to razlikovanje v zagrebški in splitski direkciji, dočim ni v novosadski in srbskih direkcijah niti sledu o tem kitajskem zidu. Tam napreduje vsak dobro kvalificirani uradnik s 7 službenimi leti v 3. skupino in z 12 leti v 2. skupino, pa ga nikdo ne vpraša, ali imaš maturo ali kaj, nego ali vršiš dobro svoj posel, kakršen je predpisan za pt. činovnika II. kategorije, ali ne. Tam imajo tudi vedno dovolj praznih mest na razpolago, dovolj kredita in vsega, vrag vedi, zakaj vsega tega ravno ljubljanski direkciji vedno manjka.

Silno nesocialno izgleda tudi to, da se nikdar nič ne čuje o napredovanju nižjih uslužbencev. Od uveljavljenja uradniškega zakona teče že 29. mesec. V tem času je direkcija stavila gotovo že pet predlogov za napredovanje uradnikov, dočim ni unapredila v teh 28. mesecih še niti enega zvaničnika ali služitelja v višjo položajno skupino. Zveza poštne organizacije je že nešteto krat interpelirala merodajne faktorje direkcije, da pomakne najstarejše nižje uslužbence v vsaki skupini vsaj nekaj v višje skupine. Direkcija je upravičenost te zahteve priznala, obljubila napredovanje za september 1925, potem za oktober, potem »prav gotovo« za november, takrat pa je prišla šele na izgovor, da mora vprašati ministrstvo, v kakšnem številu in v katerih smernicah sme izvršiti to napredovanje. Ker ministrstvo ničesar ne odgovori na vprašanje naše direkcije, se zdi direkciji čisto v redu, da se pač napredovanje nižjih uslužbencev ne izvrši. Ministrstvo si pa gotovo misli, čemu odgovarjati, saj ima ljubljanska direkcija črno na belem, da sme sama v lastnem delokrogu postavljati, premeščati,

upokojiti in unapredovati zvaniki in služitelje. Radovednost in nesamostojnost ljubljanske direkcije je itak prešla že v pregovor in se v ministrstvu na ta račun zbiže marsikatera šala.

Če direkcija res tako zelo potrebuje »uputstva«, naj sprejme tale naš minimalni predlog: iz 2. skupine zvanikičnikov naj pomakne v 1. skupino vse zvanikičnike s 16 službenimi leti, to je 19 uslužbencev; iz 3. skupine pa naj pomakne tistih 21 zvanikičnikov v 2. skupino, ki imajo 10 službenih let. Pri služiteljih se bleščita samo dva srečnika v prvi skupini, torej prav tako, kakor v 1. skupini II. kategorije; vse ostalo je v 2. skupini. Naš predlog: direkcija naj pomakne tistih 25 služiteljev, ki imajo 8 službenih let, iz 2. skupine v 1. skupino.

Proti sedanjim uvrstitvi osebja po staležu ljubljanske direkcije sestavlja Zveza poštne organizacije vsestransko utemeljeno protestno spomenico na direkcijo, s pravico priziva na ministrstvo, in na to s pravico priziva na državni svet. Preden organizacija kapitulira pred sedanjim stanjem, hoče oficijelno in predpisanim putem uradno ugotoviti, ali ima na vrhovih uprave ljudi, ki priznajo pravico in resnico, ali jih nima.

Vaclav Kunst:

Brzo-jav.

Učenjaki pravijo, da živimo v stoletju tehnike in napredka. Kolikor more biti v naši stroki o tem govora, bi jaz pridil k tej trditvi še: »in brzine«. Naše življenje se suče od dne do dne hitreje ter je le še vprašanje, do katere maksimalne meje pojde ta hitrost. Za potovanja, za katera so rabili naši pradedje in celo še naši dedje mesece in mesece, potrebujemo pri sedanjem stanju moderne tehnike samo še nekaj ur, in poročila, s katerimi so pred nedavnim časom dirjali na iskrih konjih sli po cele tedne, se posredujejo dandanašnji v — sekundah. Kakor je veljal pred kratkim časom še Morsov aparat in sistem za pravo čudo, tako spada danes prav za prav že v ropotarnico, pa tudi Hughesu in drugim modernejšim sistemom telegrafije že poje mrtvaški zvonček. Vse to je za današnje praktično življenje preokorno in prepočasno. Brezžična telegrafija izpodrinja z mrzlično naglico vse prejšnje sisteme in menda nismo več daleč od dobe, ko bo vsak čevljarski vajenec nosil v hlačnem žepu svoj Radio ter se na lastno pest pomenkoval z vsem svetom, saj se vesti o napredku in izpopolnjevanju radiotelegrafije že kar prehitujejo. Kar je bila danes najnovejša iznajdba, to je jutri že za staro šaro in za otročjo igračo. V modernih državah, recimo v Ameriki, se radiovalovi že komaj izogibljuje drug drugemu.

Mi na žalost nismo še tako daleč, da bi se mogli pred svetom bahati s takim kolosalnim napredkom, a popolnoma zaostati tudi ne smemo. Nas dohiti navadno vsaka novost na polju tehnike šele takrat, ko jo drugod že zavržejo; vsaj v praksi se nam tako godi. Za nas igra Morz — in temu so namenjene te vrstice — še vedno najvažnejšo vlogo za telegrafijo, v prometu na krajše razdalje in med manjšimi kraji pa je še absoluten gospodar situacije ter dvomim, da se bo pustil tako kmalu izpodrinuti. Sicer pa nam ni treba ravno preveč žalovati nad

tem konzervativizmom; za naše razmere je oče Morz še čisto uporaben, to se pravi, bi bil uporaben, če bi njegovo brzino in druge dobre lastnosti, ki jih ima kljub svojemu starokopitarstvu, pravilno in zadostno izrabljali.

Mislim, da ne bom grešil, ako trdim, da smo v telegrafiji praktično zaostali. Kakor so delali na morzu naši očetje, z isto patriarhalno komodnostjo in tudi počasnostjo tipkajo po morzu tudi njihovi nevredni sinovi, ki se niso od okolice, ki jih obdaja, prav ničesar naučili. Brzina, ki je veljala pred nekaj leti še za blazno, je dandanašnji naravnost anahronizem in naš brzovjav je res včasih tako počasen, da ga peš z lahkoto pretečeš. Ako bi delala radiotelegrafija z isto brzino kakor naš morz, ne bi bilo človeštvu veliko pomagano.

Nikakor ne zadostuje, da napreduje samo tehnika, samo mašinerija, tudi človek, ki z njo ravna, mora napredovati, se mora izpopolnjevati, mora postajati od dne do dne praktičnejši; in ravno pri morzu mora človek nadomestiti tehnične nedostatke, pa postane morz čisto dobro uporabljivo prometno sredstvo ter utegne kljub sedanjemu stoletju brzine še zaslužiti naziv brzo-jav.

Poglejmo si malo, kakšne so naše razmere v tem pogledu. Abstrahirati hočem na tem mestu vse druge sisteme telegrafije ter govoriti izključno le o morzu.

Naše poslovanje je silno nerodno in zastarelo, zato z brzovjavami tudi nikamor ne pridemo. Pri pravilnem poslovanju pa bi morala znašati kapaciteta morza 50 % hughesa, to se pravi, dva morzova aparata lahko opravi tako kot en hughes. Ta trditev se sliši sicer malo čudno, saj je znano, da delajo naši morzi samo s kakimi 10 % v primeri s hughesom, a je vendarle tako. Vse, kar trdim o telegrafu in njegovi sedanjosti in maksimalni kapaciteti, je rezultat vestnih opazovanj, vse je matematično natančno izračunano ter sem vedno pripravljen, vsako trditev praktično dokazati kot pravilno.

Nastane vprašanje, kaj je krivo temu, da je morz v primeri s hughesom kar za devetdeset procentov počasnejši, ko bi moral po zgornji trditvi doseči vendar polovico hughesove brzine? Nekaj maleda je na tem kriva aparatura na trak, malo več so krivi nepraktični predpisi, največ pa navadno tisti, ki za aparatom sedi.

(Dalje prihodnjič.)

Važne interpretacije določil uradniškega zakona.

(Konec.)

28. Za dnevničarje v smislu čl. 130. z nalogo, da vrše posle zvanikičnika, se morejo postaviti tudi osebe, ki nimajo predizobrazbe za zvanikičnike.

29. Računskim uradnikom ne pripadajo za 10 odstotkov povišani prejemki po čl. 17. uradniškega zakona.

30. Glede prvih prejemkov reaktiviranega uslužbenca je uporabljati prvi odstavek člena 106. uradniškega zakona.

31. Kontraktualni uslužbenec (dnevničar) se sme s polno zakonsko odgovornostjo uporabljati za vse posle v državni službi. Zakon tega nikjer ne omejuje. Le računopolagač v smislu zakona o državnem računovodstvu ne more biti.

32. Državni uslužbenci, ki so imeli že pred uveljavitvijo uradniškega zakona tri leta službe, a 1. septembra 1923 niso bili v državni službi, pa kesneje stopijo v državno službo, se morejo sprejeti kot stalni v smislu čl. 16.

33. Za »odsluženje kaderskega roka« zadostuje, da uslužbenec prinese potrdilo vojne

oblasti, da je opravil svojo vojaško dolžnost, ne glede na to, da li je kaderski rok faktično odslužil.

34. K čl. 239. uradniškega zakona: Besede »zakonsko število službenih let« pomenijo, da je treba pod tem številom razumeti ono število, ki ga zahteva novi zakon. Tu je mišljenih polnih efektih 35 let.

35. Drugi odst. čl. 106. uradniškega zakona se ne nanaša na napredovanje v višjo osnovno plačo in stanarino. Višjo osnovno plačo je nakazovati strogo isti dan, ko je uslužbenec dovršil dotična tri leta.

36. Inozemcem, ki so postali naši državljani in so bili sprejeti v državno službo, se njih služba v inozemstvu ne more vračunati.

37. K odst. 5. čl. 137. uradniškega zakona: Čas, preveden pri trgovski in obrtni zbornici, se ne more računati za penzijo v državni službi.

38. Upokojenec, ki je bil upokojen zaradi nesposobnosti (t. 1., 2., 3. čl. 123.), ne more biti kontraktualen uradnik ali dnevničar v smislu čl. 130., ker se mora vrniti po členu 142 zopet v službo, če nesposobnost odpade, ako ni že 65 let star. V obče pa se upokojenci ne morejo sprejeti za dnevničarje v isti stroki, v kateri so služili kot aktivni uradniki, ali pa v stroki, za katero se zahteva ista duševna in telesna čilost.

Upokojenci nad 65 let stari pa se sploh ne morejo sprejeti kot dnevničarji;

39. Uslužbenci, ki so bili prevedeni po novem zakonu, a pod starim zakonom še niso prisegli, morajo priseči po čl. 88. uradniškega zakona;

40. Pravico do povrnitve potnih in selitvenih stroškov v smislu čl. 45. uradniškega zakona ima le oni uslužbenec, ki je upokojen s polnimi službenimi leti (35 let).

Organizatorično gibanje.

ZAPISNIK

seje širšega odbora Zveze od 23. decembra 1925.

(Konec.)

Po daljši debati je odbor odobril stališče predsedstva. Odbor je mnenja, da je to stvar članstva samega, če iz poštrednosti ali pa iz drugačnih razlogov plačuje z dvakratnim vplačanjem dvojno članarino in mu tega nihče ne more zabraniti. Organizacija ga je dolžna prijaviti in plačati zanj Zvezi določeno članarino. Edini izhod iz te situacije bi bil morda ta, da prijavi Društvo poštne uprave Zvezi samo one člane, ki so organizirani samo v njem, t. j. samo 37, toda potem ga bo tudi Zveza in ostale organizacije smatrale samo za društvo, ki šteje le 37 članov. Ako smatra Društvo poštne uprave, da se sklada to z interesi in z ugledom društva, bi mogla Zveza event. pristati na tako rešitev tega vprašanja.

Tov. Dular izjavlja kot predsednik Sekcije ptč. čin., da bo v slučaju, da se Društvo poštne uprave ugotovi, zahtevala Sekcija zase pri Zvezi isto izjemno stališče.

Tov. Ilaš kot delegat Društva poštne uprave izjavlja, da je stopilo njegovo društvo v

Ako piješ 'BUDDHA' čaj,
vživaš že na zemlji raj!

Zdravje in sreča

Mamica in otročiček, vsa čista
dehtita žarita svežosti, okusna,
oskrbovana. Veselo zdravje se
smeje z lestečimi zobmi.

Dnevna gojitev s »Kalodontom«
je najsigurnejša pot, da obvaru-
jete lepoto in zdravje Vaših zob.

Zvezo zato, ker je pričakovalo, da se bo Zveza
reorganizirala v samo dve organizaciji, uradniško
in neuradniško. S članarino pa je zaostalo nje-
govno društvo v prvi vrsti radi boleznih društve-
nega blaginjskega.

Predsednik izjavlja, da si je reorganizacijo
v tem smislu zamislilo že davno tudi predsedstvo
Zveze, kakor tudi Sekcija ptč. čin.; napravljen je
bil že načrt, oziroma pravila, toda večina društev
na tako reorganizacijo ni pristala. Zveza pa je
na tako reorganizacijo pripravljena vsak čas, ako
so društva za to.

Prečita se dopis Sekcije ptč. čin., ki spo-
roča, da bo imela dne 6. januarja 1926 v Mariboru
svoj redni letni občni zbor in vabi, da se ga ude-
leži zastopnik Zveze. — Predsednik izjavlja, da
se bo, kakor je bil to tudi dosedaj običaj, udeležil
tega občnega zbora, kakor tudi občnih zborov
drugih društev.

2. Predsednik poroča, da je pooblastila Go-
spodarska zadruga dva delegata, ki naj bi sklenila
z Zvezo pogodbo, po kateri naj bi dobavljala
Zveza svojim članom blago, obleke in druge po-
trebščine na obroke pri raznih ljubljanskih firmah.
Tajnik prečita temeljne točke pogodbe, ki jih od-
bor v principu odobri in pooblasti predsednika in
tajnika, da se pogajata z delegatoma zadruga na
podlagi teh točk.

3. Ker se je seja zavlekla, se je preložila
tretja točka dnevnega reda v sled pomanjkanja
časa na prihodnjo sejo, na kateri se bo ponovno
razpravljala tudi 2. točka današnjega dnevnega
reda.

4. Tov. Ilaš se pritožuje, da se govori okrog,
češ da je bila njegova želja, da se izseli Zveza
iz dosedanjih lokacij na pošti Ljubljana 4, ki jih
je uporabljala za seje. Poudarja, da to ni res in
da je bil on Zvezi vedno naklonjen.

Predsednik pravi, da je tudi on čul to, ven-
dar pa mu je znana naklonjenost tov. Ilaša do
Zveze in zato tega ni verjel, niti dalje preiskoval.

Tajnik omenja, da se je izrazila neka tovari-
šica, češ da na pošti Ljubljana 4 komaj čakajo,
da se izseli Zveza. To je on potem povedal kom-
petentnim faktorjem, ker je smatral za svojo
dolžnost.

Odbor se izjavlja, da ne veruje tem govo-
ricam, poznavajoč tovarštvo tov. Ilaša in mu
izreka zahvalo za naklonjenost, ki jo je izkazoval
Zvezi ves čas, kar upravlja pošto Ljubljana 4.

Tovariš Čeh vpraša predsednika, če mu je
znano, kaj je z dekreti o napredovanju. V zadnjem
»Poštnem glasniku« je objavljeno, da bodo dekreti
za Božič že v Ljubljani. Nadalje vpraša, če
mu je znano, koliko je resnice na časopisni vesti
glede napredovanja tov. D. in K. Kako in na
kakšen način sta napredovala ta dva, a so bili
pri tem zapostavljeni starejši tovariši? — Pred-
sednik odgovarja, da mu glede dekretov ni znano
več, nego to, kar mu je povedal pomoč. gener.
dir. g. dr. Horvat. Glede napredovanja tov. K.
pripominja, da spada ta v stalež beograjske di-
rekcije, kjer se vrši napredovanje hitreje, nego
pri nas, in je to napredovanje v redu. Kar pa se
tiče napredovanja tov. D., je čital to vest v časo-
pisih in mu ni znano, koliko odgovarja resnici,
oziroma, kako je prišlo do tega napredovanja.
More le izjaviti, da ni bil imenovan niti na pripo-
ročilo Zveze, niti na predlog direkcije. Tov. Čeh
se z odgovorom zadovolji.

Ker je dnevni red izčrpan in ker se ne pri-
javi nihče več k besedi, zaključí predsednik sejo
ob pol 20. uri.

To in ono.

Novi odbor Sekcije ptč. činovnikov, ki je bil
izvoljen na občnem zboru Sekcije v Mariboru,
odnosno izpopolnjen na prvi seji, je sestavljen
tako-le: Predsednik Joško Čampa, podpredsednik
Lucijan Kovačič, tajnik Viktor Rozman, tajnikov
namestnik Dora Keržanova, blaginjski Pavla Ciuha,
blaginjski namestnik Joža Florjančič, odborniki:
Pavla Frankova, Joško Jakše, Srečko Kadunc,
Janko Kocmur, Mira Kutnarjeva, Franc Pangre,
Ljudevit Štaut, Ela Urataričeva, Karla Videm-
škova in Rudolf Weber. Namestniki: Mara Ma-
horčičeva, Gustav Černe in Bogomir Mayr. Od
teh se pošljejo kot delegati Zveze poštne orga-
nizaciji tovariši: Frankova, Jakše, Kadunc, Koc-
mur, Kutnarjeva, Štaut, Urataričeva, Videmškova
in Weber.

Ustanovni občni zbor Kraj. skupine »Osred-
njega društva nižjih poštne in brzojavne usluž-
bencev v Ptuj« se bo vršil v nedeljo, dne 17.
januarja 1926 ob 13.30 v prostorih poštne urada
v Ptuj. Dnevni red: 1. poročilo predsednika za-
časnega odbora; 2. poročilo delegata »Osrednjega
društva« iz Ljubljane; 3. volitev predsednika, taj-
nika, blaginjskega in odbora; 4. slučajnosti. Vabimo
vse tovariše iz ptujskega okraja. Prekmurja in
Ljutomerja, da se zborovanja udeležijo. — Začasni
odbor.

Uradniški kongres v Beogradu. Savez držav-
nih uradnikov in nameščencev sklicuje za 14. fe-
bruar t. l. izreden kongres delegatov državnih
uradnikov in uslužbencev iz vse naše države. Na
kongresu se bo razpravljalo o živahnejši akciji
za izboljšanje splošnega uradniškega položaja.

Ako država kupčuje s — šušmarji. Pod tem
naslovom prinaša eden izmed glavnih francoskih
dnevnikov naslednji članek: Neki senator je te
dni kazal v zbornici svojim kolegom pismo, ki
ga je prejel od nekega poštne kontrolorja svo-
jega okraja. Pismo je bilo zelo zanimivo in res-
nično. Glasilo se je: »Ne morete si misliti, kako
slaba trgovka je moja delodajalka, država... Dan
na dan prihajajo nam korespondence z napačnimi
naslovi, ki jih dopošiljamo brez vsakega dopla-
čila, medtem ko se naše delo podeseteri. Tisko-
vine in cenovniki so naslovljeni na osebe, ki že

počivajo v grobu, neznanim ali takim ljudem, ki
so že pred več leti opustili obrt ali trgovino. Do-
pošiljanje in vračanje teh pošilk pošiljateljem nam
da mnogo opraviti, a je brez haska državi. Ako
bi bila za dopošiljanje predpisana posebna pri-
stojbina, bi se pošiljatelji vse bolj brigali za na-
tančne naslove svojih pošilk in naša služba bi s
tem pridobila. Ko torej odda občan pismo na po-
što, pride molče med njim in državo tale pogodba
v veljavo: za vrednost pristojbine, izkazano v
vrednosti znamk, se država zaveže, poslati pi-
smo na navedeni naslov in označeni osebi. Če
naslovnik ne živi ali če je naslov napačen, je dr-
žava prosta svoje obveznosti. Po pravici ne more
nihče zahtevati, da bi država zastopnik iskala adre-
sata v celim mestu, po vsej okolici ali po vsej
državi. Francoski poštne kontrolor toži dalje: Kaj
naj si mislim, gospod senator, o nabiratelju pečat-
nih odtiskov izdajnih pošt, ki je naslovil (poste re-
stante) pismo iz Pariza v Rouen, ter si ga dal
doposlati od pošte do pošte na temelju brezplač-
nega dopošiljanja, danega raznim poštним ura-
dom, po vseh glavnih mestih naših 89 departe-
mentov? Zbiratelj je prejel končno tisto pismo
na sprejemni pošti, a plačal je pristojbino samo
za navadno pismo, kakor da je šlo le do prve
bližnje pošte... Kontrolor pravi dalje: »Ako bi
imeli mnogo takih naročiteljev, kakršen je ta, o
katerem govorim, bi morala država znatno več
izdati za osebe, ki bi ga potrebovala za izvrši-
tev tako neplodnega dela.« V članku novinar iz-
raža nado, da se ne posveča vsakdo izmed 40 mi-
lijonov Francozov podobnemu zemljepisnemu uče-
nju, kar bi pač povzročilo zastoj poštne odprave.
Naposled pa vpraša, kaj misli država ukreniti
glede tega prirastka dela za svoje uslužbence?
Tolsto vprašanje je bilo predloženo tudi reče-
nemu francoskemu senatorju. Ta pa je odgovoril,
da je to prav enostavna reč: država ne name-
rava vobče ničesar ukreniti. Oni kontrolor je po-
dal na senatorjev nasvet podrobno poročilo poštne
uprave, ali ta mu sprejema še potrdila ni. V tem
pogledu velja splošno in absolutno pravilo, da
uprava ne potrdi sprejema akta, ki se tiče kakr-
šnekolik poštne reforme. Časnikar se navsezadnje
vprašuje: »Mar ni to zabavno? Kako hočete po-
temtakem, da bi država-trgovka napredovala, ko
je že naprej odločena, da se ne bo ozirala na
reklamacije svojih naročiteljev, ne na nasvete
svojih nameščencev?« — Ali ni tudi v tem naš
vzor prijateljska Francija?

Redni občni zbor.

Društva prometnih poštne uradnikov

se bo vršil

v četrtek, dne 4. februarja 1926
v gostilni Vidmar v Ljubljani,
Sv. Jakoba trg, v I. nadstropju.

Dnevni red:

1. Poročilo predsedstva.
2. Poročilo blaginjskega in revizorjev.
3. Volitev novega odbora.
4. Volitev delegatov za Zvezo poštne orga-
nizacij in Zvezo javnih nameščencev.
5. Določitev društvene članarine za l. 1926.
6. Slučajnosti.

Začetek ob 7. uri zvečer.

Če bi občni zbor ob tej uri ne bil sklepčen,
se bo vršil pol ure pozneje drug občni
zbor, ne glede na število navzočih članov.

K obilni udeležbi vabi ODBOR.

Gospodarstvo.

Nabava blaga, obleke in čevljev na obroke.
Tiste naročnike »Poštne glasnika«, ki list pazno
prečitajo, prosimo, da opozore svoje nemarne ko-

lege in kolegije, ki tega ne delajo, da naj prečitajo vsaj zadnjo številko »Olasnika« od 1. januarja t. l., in sicer uvodni članek in pa seznam tvrdk, ki dajejo na obroke. Vemo, da je več tovaršev in tovarišic, ki bi se radi poslužili te ugodnosti, pa tega ne store najbrž samo zato ne, ker ne vedo. Nakazila za blago, obleko, čevlje, perilo itd. proti plačilu na obroke daje Zveza svojim članom vsak torek in petek od 15. do 16. ure v društveni pisarni na Starem trgu št. 3/I, Gospodarska zadruga pa svojim članom vsak ponedeljek, sredo in petek od 16. do 18. ure istotam. Poslušajte se te ugodnosti!

Uradni kotiček.

Pregled periodičnih poročil, izkazov in naročil. — Popravki in dopolnila k pregledu periodičnih vlog, ki so objavljeni v dir. odredbi št. 47.337/II a-25 (okrožnice XLII/303-1925), so zmesali marsikaterega predstojnika pošte. Morda je zakrivil njegov prednik, morda sam, da danes, ko hoče izpopolniti svoj pregled po gornji odredbi, mu ne gre vse prav. Znamenje, da pošta ni pregleda točno popravljala, da predstojnik ni vestno čital direkcijskih okrožnic. Zato hočemo tu navesti one popravke in izpremembe, ki so nastale v tem pregledu pred to odredbo. — Zaporedo številko 51 je bilo črtati že po odredbi št. 30.676/III-24 (Okrožnice XXXV/332-1924). — Zap. št. 78 se glasi: »Predlaganje železniških legitimacij v podaljšanje«, katero vlogo morajo predlagati vse pošte in tt. sekcije vsako leto v času od 1. decembra do 10. januarja direkciji. (Glej

Okrožnice XXXIX/368-1924). — Zap. št. 86 je črtati v oklepaju »obr. V« in zapisati »obr. st. br. 551). — Zap. št. 88 mesto (obr. st. p. II) napisati (obr. st. br. 552). — Zap. št. 89 mesto (obr. st. p. II) napisati (obr. st. br. 553). — Zap. št. 90 mesto (obr. st. t. IV) napisati (obr. st. br. 554). — S popravkom, ki ga je izdala direkcija, je pregled precej popravljen in izpopolnjen, vendar še ne ves, kajti prvotni pregled je šušmarsko delo brez vestnosti in natančnosti. Zato hočemo naštetu tu nekaj nepravilnosti, kolikor smo jih mogli ugotoviti. — Zap. št. 6 govori o statistiki paketov, odredba, na katero se sklicuje, pa o neizročljivih pošiljkah. Zato bi morala stati v stolpcu »odredba« neka direkcijska številka, ne pa »Pravilnik II. del, čl. 45«. — Zap. št. 7: odredba napačno citirana, stati bi moralo: Pravilnik II. del, čl. 45. — Zap. št. 8: odredba napačna, pravilna je: Pravilnik IV. del, čl. 33. — Zap. št. 9: odredba napačna, pravilna je: Dir. št. 12.434/II a (Sl. list 20/1921). — Zap. št. 11 govori o priklopnih vozeh, citirana odredba pa o manjkajočih spremenicah. Zato je besedilo v stolpcu »odredba« napačno, pravilnega ne vemo. — Zap. št. 12: poleg dosedanje odredbe pripisati: Pravilnik III. del, čl. 38/XIII. — Zap. št. 16 ne spada v pregled periodičnih vlog, ker takih vlog naštejemo lahko za deset takih pregledov. — Kjer so citirane samo direkcijske številke, ne pa tudi Službeni list ali Okrožnice, nismo mogli kontrolirati pravilnosti, domnevamo pa, da je še več pogrešk, zlasti na strani III. Zanimivo je tudi primerjati vestnost in natančnost posameznih direkcijskih oddelkov, ki so sestavljali ta pregled. Poglavlja A. »Poštni pro-

met in obrat«, B. »Blagajna in računovodstvo« in E. »Statistika« so vestno sestavljena glede na citate odredb, kje se uslužbenec o tisti vlogi lahko pouči. Ostala poglavja, ki spadajo v telegrafsko-telefonski in tehnični odsek, in pa ona, ki spadajo v ekonomski odsek, so pa v tem pogledu silno pomanjkljivo sestavljena.

Za »Zvezo poštne organizacije za Slovenijo v Ljubljani« izdaja in ureja **Joško Jakše v Ljubljani.** — Za »Zvezno tiskarno in knjigarno« **Alojzij Höfler v Ljubljani.**

Tkalnica platnenega in bombaževnega blaga
Siegel & drug d. z o. z. Ljubljana
Dunajska cesta št. 31. **Telefon 719.**
WIEN **Brzjavlj: SIGEROS.** **SVITAVY**
Kai 1. 55. (C. S. R.)

Jug. el. d. d. Brown Boveri
podružnica LJUBLJANA
se priporoča za gradbo elektr. central.
Prodaja elektr. strojev in materiala.

ŠTEFAN ŠPELETIČ
slikar in pleskar
LJUBLJANA, Rimska c. 16.

Manufakturna veletrgovina
Hedžet & Koritnik
Brzjavlj: Hedžet Ljubljana Telefon št. 75

MODNA MANUFAKTURNA TRGOVINA
FABIANI & JURJOVEC
LJUBLJANA Stritarjeva ul. 5.
Priporoča se pri nabavi blaga za obleke. — Prodaja na obroke
potom Gospodarske zadruge poštne nameštencev.
Cene zmernne. — Postrežba točna in solidna.

Fran ŠKAFAR, Ljubljana
RIMSKA CESTA 16

Mizarstvo s parno silo, Bogata zaloga modernega pohištva ter amerik. pisarniške rouleaux-oprave.

Ustanovljeno 1852 Ustanovljeno 1888.
Teodor Korn, Ljubljana
Poljanska c. 8.
(preje Henrik Korn)

krovec, stavbni, galanterijski in okrasni
klepar. — Instalacija vodovodov.

Naprava strelvodov. Kopališke in klosetne naprave. — Izdelovanje posod iz pločevine za firnež, barvo, lak in med vsake velikosti kakor tudi posod (škate) za konzerve.

**Predno se odločiš, da
kupiš obleko, plašč ali
suknjo, poseti**

našo detajlno trgovino na Erjavčevi cesti št. 2,
nasproti Dramskega gledališča in si oglej našo
bogato zalogo!

Dobro blago, prvovrstna ročna izdelava in nedosegljivo nizke cene te bodo prepričale, kje edino kupiš najboljše in najceneje. — Državnim nameščenem proti primerni garanciji tudi na obroke!

Konfekcijska tovarna
Fran Derenda & Cie., Ljubljana.

Manufakturna veletrgovina
FELIKS URBANC, LJUBLJANA
Sv. Petra cesta št. 1
priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga
po nizkih cenah.

THE REX CO.

Ljubljana, Gradišče 10 — Zagreb, Sajmišče 56
Telefon št. 268 interurban. — Ustanovljeno 1906.

Specijalna trgovina prvovrstnih pisalnih in kopirnih
strojev, razmnoževalnih aparatov in raznovrstnih
pisarniških potrebščin. Pisalni stroji na obroke.

ZVEZNA TISKARNA

LJUBLJANA
WOLFOVA ULICA ŠT. 1

Izdeluje vsa tiskarska dela: knjige,
brošure, časopise, tabele, plakate,
pisma, razglednice, umetniške slike,
note, trgovske in uradne kuverte,
pisma, vizitke, koledarje, strojno nu-
meriranje itd. itd. po zmernih cenah

▶▶▶ Priporočamo najboljše šivalne stroje ◀◀◀
GRITZNER in ADLER
za rodbinsko in obrtno rabo, posamezne dele za
stroje in kolesa, igle, olje, potrebščine za šivilje, kro-
jače in čevljarje, brivce in sedlarje, nogavice, palice.
Edino le pri **JOSIP PETELINC Ljubljana.**
ob vodi blizu Prešernovega spomenika.
▶▶▶ SPREJEMAJO SE POPRAVILA STROJEV. ◀◀◀

Trgovina z železnino
Stanko Florjančič
Ljubljana, Sv. Petra c. št. 35
Nizke cene! Velika izbira!

Ljubljanska gradbena družba z o. z.
Ljubljana,
Slomškova ulica 19, telefon 527.
Gradbeno podjetje, tehnična pisarna,
parna žaga, tesarstvo za stavbe
in pohištvo.

PROMETNI ZAVOD ZA PREMOG
D. D. v LJUBLJANI

prodaja premoga iz slovenskih premogovnikov

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov za do-
mačo uporabo kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava na debelo

inozemski premog in koks

vsake vrste in vsakega izvora ter priporoča posebno prvovrstni čehoslovaški in
angleški koks za livarne in dom. uporabo, kovaški premog, črni premog in brikete

Naslov: Prometni zavod za premog d. d. v Ljubljani,
Miklošičeva cesta št. 15, prvo nadstropje